

"המשחק האחרון"

במסגרת פרויקט בינלאומי של האו"ם להעלאת המודעות להתחממות הגלובלית נערך במרץ האחרון משחק הוקי קרח חגיגי במטולה. במאי הסרט שמתעד את הפרויקט נפגש עם נציגי קק"ל ושמע מהם על פעילות הארגון בתחום

המערכת הארקטית היא אחת המערכות האקולוגיות השבריריות ביותר של כדור הארץ. כיום ידוע כי כיפת הקרח בקוטב הצפוני הולכת ונמסה בקצב מהיר יותר ממה שסברו המומחים בעבר. לכיפות הקרח בקוטב הצפוני הדרומי תפקיד חשוב בהחזרת קרינת השמש (תופעה המכונה אלבדו), וההמסה המואצת שלהן משפיעה באופן ישיר על התחממות כדור הארץ ועל תופעות שינויי אקלים בחלקים גדולים של כדור הארץ, כמו עליית מפלס הים, שיטפונות, בצורות ועוד.

כדי לגייס תשומת לב גלובלית ותמיכה בקרח הנעלם במהירות באזורי הקטבים, מארגנת ועדת הסביבה של האו"ם (UN Environment), משחק הוקי קרח חגיגי תחת השם "המשחק האחרון" (The Last Game), שיתקיים בקוטב הצפוני בשנת 2020. את הפרויקט מוביל ויאצ'סלב (סלבה) פטיסוב, מבכירי שחקני ההוקי קרח בכל הזמנים, ששימש בעבר גם שר הספורט של רוסיה, וכיום נושא בתפקיד שגריר מיוחד של האו"ם לענייני סביבה ואזור הקוטב.

משתתפי משחק ההוקי קרח בישראל. ויאצ'סלב פטיסוב כורע בשורה השנייה. צילום: לב גנין

במסגרת הפרויקט עורך פטיסוב משחקי הוקי קרח ידידותיים במקומות שונים ברחבי העולם, במטרה, כאמור, להעלות את המודעות לנושא החשוב, תוך שימוש בספורט כגורם מקרב ומאחד אנשים ממקומות שונים בעולם למען אותה מטרה. הודות להיכרות רבת שנים עם הישראלי לב גנין, שהיה ממייסדי ענף ההוקי קרח בישראל, שחקן הנבחרת ויו"ר התאחדות ההוקי קרח בישראל לשעבר, נערך אירוע שכזה גם בישראל. המשחק נערך במרכז קנדה במטולה במרץ האחרון, בהשתתפות נבחרת ההוקי קרח של ישראל ומאות ילדים וילדות, בהם מהמגזר הערבי והדרוזי.

פרויקט "המשחק האחרון" כולו מתועד על ידי ג'ון אלפרט, מפיק ובמאי של סרטים תיעודיים, מהמובילים בעולם, זוכה שלושה פרסי אמי. אלפרט מצלם את משחקי ההוקי קרח שעורך פטיסוב ברחבי העולם, ובמקביל נפגש עם אנשי מקצוע מקומיים בתחום שינויי האקלים ושמע מהם על השפעות ההתחממות ברמה המקומית. סרטו "המשחק האחרון" יעלה לאקרנים בשנת 2020, לאחר קיום המשחק בקוטב הצפוני.

בעת ביקורו בישראל נפגש ג'ון אלפרט עם המדען הראשי של קק"ל ד"ר דורון מרקל, שמגיע מתחום המים והסביבה ושותף בוועדה הבין-משרדית לשינויי אקלים. מרקל סייר עם אלפרט במשך יומיים באזור הצפון, ומספר: "סיירנו ביער קק"ל מנחמיה בעמק הירדן, שנפגע מהבצורת הממושכת, עמדנו על הגשר העתיק מעל הירדן הדרומי, שגם עכשיו, למרות החורף הטוב, זורם בזרימה של כעשרה אחוזים מהזרימה הטבעית של לפני מאה שנה, דיברנו על פרויקטים כמו מובל הימים, ממפרץ אילת לים המלח, שהייתי בצוות ההיגוי שלו שלפני עשר שנים, וגם על חשיבות היער כמקבע פחמן אטמוספרי ומפחית במידה מסוימת את קצב ההתחממות. היה מרגש לקחת חלק בסרט של אחד מגדולי היוצרים הדוקומנטריים בעולם, סרט שישפיע על מקבלי החלטות בכל העולם".

מימין לשמאל: ג'ון אלפרט וד"ר דורון מרקל סמוך לגדר הגבול ליד קיבוץ גשר. צילום באדיבות ג'ון אלפרט

קק"ל, בהיותה הגוף הרוק הגדול בישראל, תורמת רבות למאבק בהתחממות הגלובלית, בראש ובראשונה, באמצעות מפעל הייעור. מרקל: "הייעור קריטי לנושא שינויי האקלים. אין ויכוח כיום שהיער תורם להפחתת הפחמן באטמוספירה ומכאן להפחתת ההתחממות. בהקשר הזה, החלק של קק"ל בחר מאוד".

בנוסף, קקל פועלת רבות בתחום המים בישראל. מעל 230 מאגרי המים שבנתה קק"ל מסייעים למשק המים הישראלי לעמוד במשימה של אספקת מים לכל הצרכים והשימושים, על אף שכמות המים הטבעיים הולכת ופוחתת. קק"ל גם הייתה מעורבת במשך שנים בשיקום נחלים, לאחרונה מובילה פעולה בתחום של בריכות חורף וגופי מים קטנים, ומנהלת מזה שנים את אגמון קק"ל החולה, שהוא גוף המים הביצתי הגדול בישראל.

בהמשך הביקור בישראל נפגש ג'ון אלפרט עם הצפר הראשי של קק"ל ירון צ'רקה וסייר איתו בכותל המערבי, שם צפו השניים במושבת הקינון של סיסני החומות. ירון צ'רקה: "דיברנו על ציפורים כביו-אינדיקטורים מצוינים לשינויי האקלים. הסיסים, למשל, התחילו להגיע לארץ במועדים שונים ממה שהיו מגיעים בעבר, וגם עוזבים במועדים אחרים. יש פסוק תוכחה בספר ירמיהו שאומר "גם חסידה בשמים ידעה מועדיה, ותור וסיס ועגור שמרו את עת באנה, ועמי לא ידעו את משפט ה'". הנביא משתמש בסיס ובשאר הציפורים שבאות במועדים קבועים כמשל למי שיודע את דרך הישר. היום, עם שינויי האקלים, אנחנו רואים שאפילו הציפורים משנות את מועדי ההגעה שלהן".

אלפרט וירון צ'רקה בכותל המערבי. צילום באדיבות ג'ון אלפרט

מהכותל המערבי המשיכו אלפרט וצ'רקה לצפון ים המלח, שם ראו באופן מוחשי את התייבשות הים, את תופעת הבולענים ואת אתרי התיירות שהפכו לחורבות במקומות שבהם הים נסוג.

"ציפורים נמצאות בקונצנזוס ציבורי רחב, וכולנו מכירים אותן ברמה כזו או אחרת ואוהבים לאהוב אותן. מסיבה זו עשויות הציפורים לשמש חוד חנית בהעלאת המודעות הציבורית לנושא של שינויי האקלים המסכנים את שלום כולנו – מודעות שהיא רכיב קריטי ביכולת של המין האנושי לשנות את המגמה הקיימת.", אומר ירון צ'רקה.